

« وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ »

"و چه بسیار پیامبرانی که همراه او توده های انبوه کارزار کردند و در برابر آنچه در راه خدا بدیشان رسید سستی نورزیدند و ناتوان نشدند و

تسلیم [دشمن] نکردید و خداوند شکستیان را دوست دارد".

(آیه ۱۴۶ سوره مبارکه آل عمران)

آیه شریفه فوق بیان می دارد که "از جمله ویژگی هایی که یک مدیر شایسته باید از آن برخوردار باشد، عنصر امید به آینده است".

در رأس همه مدیریت ها، مدیریت خداوند متعال است و اگر قرآن کریم را از جنبه برخورد مدیریتی خداوند متعال با انسان مورد مطالعه و دقت نظر قرار دهیم، خواهیم دید که آفریدگار جهان، به بهترین شکل از عنصر امید در مدیریت خود برای تکامل انسان استفاده نموده است و این عنصر در مسائل اخلاقی، سیاسی، اقتصادی و در جنبه های فردی و اجتماعی و امور دنیوی و اخروی به چشم می خورد. برای اینکه انسان بتواند در راستای سازندگی خود و رسیدن به قله تکامل از ظرفیت خویش نهایت بهره برداری را بکند، خداوند متعال یأس و ناامیدی را مطلقاً ممنوع ساخته و به هیچ کس اجازه نمی دهد که در هیچ شرایطی، از عنایات او جهت وصول به کمالات مأیوس شوند و لذا قرآن کریم تصریح می کند که فقط افراد کافر و گمراه از رحمت و فضل خداوند متعال مأیوس می شوند و نیز راه توبه را برای همگان باز می داند. رهبران الهی و مدیران شایسته به بهترین شکل ممکن از عنصر امید برای رشد و پیشرفت جامعه استفاده می کنند، به گونه ای که در سرتاسر تاریخ زندگی انبیای الهی هرگز یأس و ناامیدی به چشم نمی خورد، بلکه همه جا سخن از امید به آینده و مقاومت است.

در مجموع می توان گفت مدیر سازمانی که عنصر امید به آینده در او به خوبی نهادینه شده باشد، در نهایت سختی و مشکلات، مأیوس نشده و یک مدیر شایسته می داند که حتی در ناامیدی ها باید امیدوارتر بود و با توجه به امیدی که به آینده وجود دارد، توان بیشتری برای برنامه ریزی و بهره برداری از امکانات صرف کرده و سازمان را در جهت مطلوبی، مطابق اهداف از پیش تعریف شده به پیش برد.

یک آیه یک برداشت

محمدرضا شیخی چمان *

* دانشجوی دوره دکتری تخصصی اقتصاد سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، تهران، ایران